

այդ հիմքի վերայ կառուցուած հսկայական անխորատակելի շինուածքը, որի հսկանին վայելում են յաճախ ընտանին ու օտարը հաւասար չափով: Սիրոյ և եղբայրութեան անունից ով այսօր չի խօսում: իսկ ուր սէր և եղբայրութիւն կայ, ուր ընկածին ոտքի են կանգնեցնում: տառապեալի դատը պաշտպանում: վշաացեալին սփոփում: քաղցածին հաց տալիս, մերկին զգեստ . . . ուր յաւիտենական ձշմարտութեան լոյսն է սփոռուում: բարոյական սրբութեան հուրը բորբոքում: — այնտեղ Աստուծոյ Հոգին է գործում: այնտեղ ներկայ է և կենդանի Յարուցեալ Փրկիչը: Եւ ամեն անդամ երբ հնչում է Յարութեան աւետիսը քբիստոնեայ աշխարհի մէջ, պէտք է նոր զօրութեամբ հանդէս գայ նաև կենդանաբար ս. Հոգին և Քրիստոսի իւրաքանչչւր հաւատացեալ Աստուծածային Հոգւոյ այդ շարժումն զգալով իւր սըրտի խորքում: յառաջ ընթանայ արիաբար կեանքի ասպարեզի վերայ՝ մասնակցելու ձշմարտութեան, սրբութեան և սիրոյ յաղթանակին, Յարութեան օրհներդը բերան առած: — Քրիստոս յարեաւ ի մեռելոց, ալելուիա:

Կ. Վ.

Զ Ա Տ Կ Ի Ն

Երբ դարնան առաջին ծիծեռնակի հետ
նոր կեանքի մի վառ շունչ լցնում է հոգիս,
Երբ պղտոր վտակի ալիքներ վէտ—վէտ
Տալիս են մի քաղցրիկ ողջոյն հեք սրտիս,—

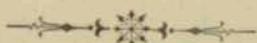
Զգում եմ, որ մաշուած ոյժերս են զարթնում,
Զգում եմ, որ դեռ ևս մօտ չէ ծերութիւն,
Նոր երգի դիւթական ձայներ եմ լսում,
Եւ մատաղ հուր—բոցով եռում իմ արիւն ...

Բայց երբ որ գարնան հետ լսում եմ մարդկանց
խնդագին աւետիք, թէ Քրիստոս յարեաւ,
Ա՛խ, բոլոր հրապոյրներն ատում եմ սրտանց
եւ գարնան բարիքներ մոռանում դիւրաւ:

Զգում եմ ես կեղծիքն այդ ուրախութեան,
եւ տեսնում, որ միայն մի օրուայ համար
Ամէնքս էլ սուրբ անունն առնում ենք բերան
եւ առանց զգացմունքի կրկնում տղայաբար:

Եւ միշտ էլ այդպիսի օրերն աւելի
Յիշեցնում են ինձ, թէ որքան է պակաս
Մեզ հոգու զօրութիւն, թէ ինչպէս երկրի
Ոյժն է մեզ քաշում դէպի վայր հանապաղ ...

Յ. Յովհաննիսեան.

Ի՞ՆՉ ԳԻՏԵՆՔ ՄԵՆՔ Ա. ԳՐՔԻՑ. *

ԺԹ դարի վերջում քրիստոնէի ձեռքով գրուած մի
գրքի մէջ պատահաբար կարդացել եմ հետեւեալ ուշա-
դրութեան արժանի խօսքերը. Յայտնի է, որ ինքը Քրիս-
տոս չպատասխանեց «ի՞նչ է ճշմարտութիւնը» հարցին:

Սյապիսի համարձակ տգիտութիւն ոչ թէ բացափիկ,
այլ միանգամայն բնական երևոյթ է ժամանակակից
ինտելիգենցիայի մէջ. Աշխարհի Փրկչի մասին, որ իւր հա-
մար ասում էր՝ «Ես եմ ճանապարհ և ճշմարտութիւն և
կեանք», «Ես ի դոյն իսկ եկեալ եմ յաշխարհ, զի վկա-

* Նեպիւնի „Что есть истина“ գրքից.